

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda
TIMOFTI Vladimir

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Gușila Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 18 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Gușila Mihail Andrei, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxx, r-ul xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.04.2015 – 18.05.2016;

Instanța de apel: 23.06.2016 – 16.11.2016;

Instanța de recurs: 30.01.2017– 28.03.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 18 mai 2016, *Gușila Mihail* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Gușila Mihail a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin aceeași sentință au mai fost condamnați și Popescu Lilian, Zaporojan Lilian, în privința cărora cauza nu se judecă în procedura recursului ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului Gușila Mihail este învinuit că, la 25 noiembrie 2014, aproximativ la ora 17.00, împreună cu Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, acționând de comun acord

aceștia, aflându-se în stradă, în fața magazinului din centrul sat. xxx, r-ul xxx, adică într-un loc public, din intenții huliganice, intenționat, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în mod public, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată și demonstrativă a conduitei în societate, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, au inițiat un conflict cu Coniuc Ivan și fără nici un motiv au aplicat violența fizică față de Coniuc Ivan și anume lovituri de pumni peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Gușila Mihail întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganism adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșită de trei persoane.*

De asemenea, Gușila Mihail este învinuit de organul de urmărire penală precum că împreună cu Popescu Lilian și Zaporojan Lilian, acționând de comun acord cu aceștia, în același timp și aceleași circumstanțe, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, în cadrul conflictului iscat cu Coniuc Ivan, intenționat i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului. Ca rezultat, lui Coniuc Ivan i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă de mandibulă pe stânga cu deplasare minimă de fragmente; traumatism cranio-cerebral manifestat prin comotie cerebrală; echimoze pe cap și față; excoriație pe nas.

Astfel, acțiunile lui Gușila Mihail au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal adică, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost contestată cu apel de către avocatul Maliga Lilian în numele inculpatului Gușila Mihail, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gușila Mihail să fie achitat de învinuirea înaintată, din motiv că, vina acestuia nu a fost dovedită.

Pentru a susține apelul declarat, apelantul a invocat faptul că învinuirea adusă lui Gușila Mihail este abuzivă, neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorilor care au fost interogați în cadrul cercetării judecătorești.

Apelantul consideră că, instanța de judecată a denaturat declarațiile martorilor în favoarea acuzării, astfel indicând că, prin declarațiile martorilor se dovedește faptul că, Gușila Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, apelantul a menționat că probele adevăresc faptul că, Coniuc Ivan s-a adresat la instituția medicală și că, are leziuni corporale și nu dovedesc că, Gușila Mihail a săvârșit infracțiunea de care este învinuit.

În opinia apelantului, instanța de fond a apreciat greșit probele, faptele și circumstanțele cauzei, emiterea sentinței a avut loc contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, în lipsa constatării motivului, cu încălcarea principiului contradictorialității în procesul penal, sub aspectul ignorării argumentelor invocate de partea apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără careva modificări.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Gușila Mihail în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și a nevinovăției acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că deși inculpatul Gușila Mihail nu a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile inculpatului Gușila Mihail; ale părții vătămate Coniuc Ivan și martorilor Romaniuc Andrian, Potîrniche Aurelia, Coniuc Evdochia cât și actele cauzei - procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale a lui Coniuc Ivan din 04.12.2014; comunicarea telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a IP Orhei de la Secția Internare a Spitalului Orhei la data de 25.11.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.313/D din 08.12.2014, prin care s-a constatat la Coniuc Ivan: fractură închisă de mandibulă pe stânga cu deplasare minimă de fragmente, traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, echimoze pe cap și față, excoriație pe nas, care au fost provocate ca rezultat al acțiunilor traumatice cu obiect (-e) dur (-e), contondent (-e), care puteau fi pumnii și picioarele, în comun, corespund timpului și circumstanțelor indicate, determină o dereglare de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămări corporale medii; procesele - verbale de confruntare între partea vătămată și învinuții Popescu Lilian, Gușila Mihail și Zaporojan Lilian.

Astfel, coroborând probele nominalizate, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că, în acțiunile inculpatului Gușila Mihail lipsesc semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, acest capăt

de învinuire fiind greșit înaintat inculpatului în actul de învinuire, deoarece în ședința de judecată nu s-a confirmat că, anume Gușila Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, motiv pentru care, acesta corect a fost achitat pe acest capăt de acuzare.

În acest sens, din materialele dosarului instanța de apel a constatat că părții vătămate Coniuc Ivan i-au fost cauzate leziuni corporale medii, însă nu s-a dovedit prin probe incontestabile că, acestea au fost provocate în urma acțiunilor inculpatului Gușila Mihail, deoarece Coniuc Ivan a menționat că, în timpul conflictului a fost lovit cu pumnul în față de către Popescu Lilian, după care au început aplicarea loviturilor și din partea lui Gușila Mihail. Declarațiile lui Coniuc Ivan au fost confirmate și prin declarațiile inculpatului Popescu Lilian, care a comunicat că, anume el l-a lovit cu pumnul pe Coniuc Ivan în partea stângă a feței cât și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală, potrivit căroră, în urma examinării la Coniuc Ivan s-a constatat fractura închisă de mandibulă anume pe partea stângă cu deplasare. Prin urmare, probele acumulate de către partea acuzării nu demonstrează că, anume Gușila Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Totodată, instanța de apel coroborând probele analizate supra a reținut că instanța de fond a conchis corect că în acțiunile inculpatului Gușila Mihail se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganism, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane*, iar inculpatul Gușila Mihail corect, a fost recunoscut vinovat anume de săvârșirea infracțiunii date.

De asemenea, instanța a menționat că la stabilirea măsurii de pedeapsă s-a ținut seama de prevederile, art. 61, 75, 76, 77 din Codul penal, precum și de toate circumstanțele reale și personale incidente cauzei deferite judecării și anume: de faptul că infracțiunea comisă este una mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, nu a recunoscut vina, nu are antecedente penale, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află.

În consecință, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a aplicat față de Gușila Mihail pedeapsa cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de doi ani, această măsură este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, iar apelul nefondat și pasibil de a fi respins.

Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate într-u susținerea nevinovăției inculpatului apreciindu-le ca o metodă de a evita răspunderea și pedeapsa penală.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare inculpatul Gușila Mihail a declarat recurs ordinar, prin care, fără a invoca vreun temei

pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului recurentul menționează că învinuirea înaintată este abuzivă, neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorilor care au fost interogați în cadrul cercetării judecătorești.

În continuare, recurentul consideră că, instanțele de judecată au denaturat declarațiile martorilor în favoarea acuzării, astfel indicând că, prin declarațiile martorilor se dovedește faptul că, Gușila Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și fiind puse la baza condamnării acestuia.

Mai mult, recurentul susține că nu este clar cum instanța de apel a stabilit vinovăția acestuia în faptele incriminate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹⁾ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpatul Gușila Mihail menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

Din conținutul recursului declarat, se conchide că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Reișind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au constatat fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul a fost condamnat.

În corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală este stipulat expres că sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Tot aici, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a face trimitere și la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, potrivit cărora la

adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descripțivului sentinței instanța de fond a reținut că inculpatul „*este învinuit*”, astfel, nu a constatat fapta criminală (f.d. 177, vol. I).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Referitor la aspectele expuse mai sus, Colegiul penal menționează că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei adoptate comite o eroare, constatînd starea de fapt expusă în sentința primei instanțe.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit remarcă că instanța de apel în partea descriptivă a menționat că prima instanță a reținut că „potrivit rechizitoriului, inculpații Popescu Lilian, Gușila Mihail și Zaporojan Lilian sunt învinuiți că, la 25 noiembrie 2014, aproximativ la ora 17.00, acționând de comun acord, aflându-se în stradă, în fața magazinului din centrul sat. xxx, r-ul xxx, adică într-un loc public, din intenții huliganice, intenționat, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în mod public, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată și demonstrativă a conduitei în societate, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, au inițiat un conflict cu Coniuc Ivan și fără nici un motiv au aplicat violența fizică față de Coniuc Ivan și anume lovituri de pumni peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale”, prin care constată situația de fapt așa cum a fost formulată în rechizitoriu, neconstatînd fapta pentru care inculpatul a fost condamnat (f.d.224-225, vol.I).

La fel, instanța de recurs constată faptul că în apelul avocatului Maliga L. în numele inculpatului, se invocă că sentința de condamnare a fost adoptată „*în lipsa constatării*”(f.d. 195, vol. I), asupra căroră instanța de apel nu s-a expus, și nici nu le-a verificat.

Astfel, Colegiul penal lărgit accentuează că instanța de apel a omis faptul că partea descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să corespundă cerințelor stipulate la art. 394 Cod de procedură penală, iar pct. 1) din alin. (1) al articolul dat prevede că, partea descriptivă a hotărârii trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că nemotivarea soluției adoptate de către instanța de apel, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel și neconstatarea faptei prejudiciabile în decizia adoptată, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea acesteia ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal indică că instanța de apel în procesul redactării deciziei motivate, va ține cont de criteriile prevăzute în art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și în partea descriptivă a deciziei adoptate va constata fapta prejudiciabilă de care se face vinovat inculpatul Gușila Mihail.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Gușila Mihail, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauză penală privindu-l pe **Gușila Mihail xxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 12 mai 2017.

Președinte

Judecători

URSACHE Petru

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

TOMA Nadejda

TIMOFTI Vladimir